

FOLK OG LAND

NR. 8 — 9. ARGANG

LØRDAG 27. FEBRUAR 1960

LØSSALG 65 ØRE

Fru Ase Størmer
Mjøndalen 21 B

OBSERVATØR:

Vestens forsvar i fare!

VIL VEST-TYSKLAND FORLATE NATO?

Der foregår i dag rundt om i den vestlige verden en systematisk undergravning av vestens forsvar, som ikke minst de borgerlige partier og deres presse er med på her i Norge.

Siden krigen sluttet for snart 15 år siden, har norsk presse, kringkasting og mange av de filmer som vises her i landet, i stor utstrekning vært gjennomsyret av hets mot Tyskland og de tyske nazister og de norske tidligere NS-folk. Uten å være klar over det, går de borgerlige herved kommunistenes ærender; for det kan jo blant tenkende mennesker neppe herske tvil om hvem som i virkeligheten drar fordel av at man slik setter inn alle propagandamessige resurser mot en forlengst avdød fiende som nazismen, og fullstendig ignorerer den i dag *aktuelle* fiende, og den farligste fiende som *vår* vestlige verden *noensinne* har stått overfor: Den internasjonale kommunisme.

Tenk om de borgerlige aviser hadde brukt bare halvparten av all den spalteplass de i dag bruker for å komme det innbilte nazistiske spøkelses tillivs, til i stedet å bekjem-

pe kommunismen, og dens norske hjelpesmenn i Dagbladets redaksjon og innen den venstre fløy av den norske arbeiderbevegelse. Da ville nok det norske folk stå ganske anderledes moralsk rustet i tilfelle av at en krig skulle bryte ut en det nu gjør. Hva hjelper det om USA utstyrt norske soldater med de beste våpen som kan skaffes, når visse norske herrer ved sin propaganda fullstendig undergraver forsvarsviljen ved sin tåpelige og unødvendige sameksistenspolitikk — samtidig som de på vesentlige punkter nekter å utstyre vårt forsvar slik at det blir istand til å yde den potensielle fiende en motstand som er av noen som helst betydning.

Det er helt forbausende i hvor liten grad det har gått opp for våre borgerlige partiers ledere hvilken bjørnetjeneste de gjør seg selv ved slik til *stadig* å angripe tyskerne og nazismen og drive systematisk forfølgelse av NS-folkene her hjemme, mens de helt later til å glemme de mange millioner som fremdeles sitter i sovjet-russiske og kommunist-kinesiske konsentrasjonsleirer. Var det ikke en

idé at man reserverte litt av den forargelse man ofrer på Hitlers konsentrasjonsleirer i krigstid, på de redsler som hver dag og hver time utspilles i de stadig eksisterende kommunistiske fangeleirer?

Den internasjonale kommunisme med sine drevne taktikere og strateger, har i den grad svinebundet den vestlige verden, at man ofte må tvile på om der er redningsmulighet for den. Mens den norske overvåkingstjeneste stadig er like ivrig til å avlytte NS-folks telefoner og åpne deres brever (selvsagt ikke alle) — så har man som sjefer for vårt etterretningsvesen gamle kjente Moskvavenner og kommunister. Den kommunistiske fare som Vidkun Quisling aldri ble trett av å advare mot, den er stadig like aktuell. Men storparten av vestens ansvarlige menn sover og vil ikke forstå faren.

All den snak om faren for nynazisme som våre aviser og vår kringkasting har vært fylt av i de siste par måneder, er intet annet enn et systematisk propagandafeltog fra Sovjets side for å hisse til hat mot Vest-Tyskland foran stormaktsforhandling-

Slik er nydemokratisk anstendighet!

Slik presenterer den svenske presse dr. Engdahl

Det har som kjent vært mye skrivelier om den svenske Per Engdahl, som er betegnet som en av de virkelig store «nynazister». Det skal være derfra all ondskapen i verden dirigeres i henhold til blandt annet det i Sverige bosatte medlem av World Jewish Congress eksekutiv, direktør Gilel Storch, som sier til Dagbladets korrespondent: «Han er mykkelig farlig».

Denne zionistenes og Dagbladets bedømmelse får stå ved sin verd. Det som interesserer oss i forbindelse med den omtale dr. Engdahl får er den måte disse renslige nydemokratene presenterer ham for publikum på. Vi gjen-

gir her et bilde av Engdahl slik han virkelig ser ut og i stort format det bilde Stockholms-Tidningen presenterer av ham. Det er sannelig nedlagt et stort og prisverdig arbeid på å få ham til å virke avskrekkende!

Ellers kjenner vi jo godt til denne taktikken her i landet. Vi vet jo hvorledes Quisling ble fremstillet i denne sannhetskjærlige nydemokratiske presse, vi vet hvorledes Hitler vanligvis ser ut når Dagbladet bringer bilder av ham, og vi har sett hvorledes både tyske og norske «nynazister» tilberegdes for å passe inn i det autoriserte bilde som forbrytere og banditter.

Men her kan leserne altså dømme selv. Slik gjøres det!

Og slik ser han ut

Skal disse drives over i armene på Sovjet?

ene om kort tid, for derved å oppnå å splitte vesten så godt som mulig. Det har også fra jødisk hold hevet seg noen kloke røster som viser at enkelte også på det hold forstår at det bærer galt avsted med all hetsen mot tyskerne og de tidligere nasjonalsosialister og NS-folk. Det er vel neppe noe fornuftig menneske som kan tro at jødene blir noe mere populære rundt om i verden enn de i dag er ved all den overdrivelse som i disse dager presteres fra myndigheter i Vest-Tyskland og an-

Fort. s. 8

DØDSSTRAFF

Dødsstraff, det er et ord det står en ufattelig skrekk av. Ja ikke bare det, det roper høyt om legalisert brudd på den helige lov som sier: Du skal ikke slå ihjel. Det er et kort, konsist og krystallklart bud som ikke kan røkkes. Og sies det ikke i forklaringen til budet at Gud alene som har gitt livet har rett til å ta det. Dette er riktignok sagt i forbindelse med selvmord, men er det ikke tifold verre å ta andres liv enn sitt eget?

Skal en følge bibelens lære, gjør det folk som godtar og praktiserer dødsstraff en himmelropende synd. Jeg kjenner nok til alle de argumenter som en forsøker kjøre opp med til forsvar for denne bestialske straff, at skriftens ord ved spissfindighet tas til inntekt for det syn, at en har lov til å straffe forbrytelser med døden. Men dette holder ikke når en går det etter i sømmene. En kan bare studere Jesu egne ord. Han har aldri sagt at vi kan få lov til å slå ihjel under visse forhold. Nei, da han kom til verden, avsvakket han ikke budet: Du skal ikke slå ihjel, han derimot forsterket det i sin mektige bjergpreken. Der sier han: I har hørt det er sagt: Øye for øye og tann for tann. Men jeg sier eder at I skal ikke sette eder mot det onde, og han fortsetter om dette med høyre og venstre kinn, om kappen og kjortelen o.s.v. Hvordan en kan få dette til å stemme med dødsstraff er noe av en gåte. Derfor begriper jeg heller ikke at et politisk parti her i landet som pyn-

ter seg med ordet kristelig, i sin tid kunne gå inn for denne form for straff. En kan bare gjette seg til motivet og si: Menneske, ditt navn er svakhet.

Dessuten må vel dødsstraff være den verste, den mest bestialske form for tortur, likegyldig hva den dømte har forbrutt. Å sitte i cellen med døden ved siden av seg, kanskje i lange tider og vite at det er ingen vei omkring, at nå er alt håp ute. Å ta håpet fra menneskene, det er verre enn å drepe legemet. Ved lang frihetsberøvelse, selv om den er livsvarig, er det dog et skint av håp for den dømte. Noe kan skje, han kan ved sin oppførsel gjøre seg fortjent til å bli løslatt, hvem vet, så lenge det er liv er det håp, vet en jo. Men når døden har sagt sitt siste ord, da er alt håp ute, da gis det ikke noe mere her på jorden.

Jeg har aldri godtatt dødsstraff, jeg kommer heller ikke til å gjøre det. Og jeg hadde håpet at den siviliserte verden hadde kommet så langt at den ga avkall på denne barbariske straffemetode. Og at vårt folk skulle gå i brodden her, vi som selv regner oss for å høre til de mest opplyste nasjoner. Men det var nok bare en illusjon jeg hadde i sin tid, den er gått ned som så mange andre illusjoner etter at vi kom under innflytelse av de kretser i verden som den dag idag hyller ordet: Øye for øye og tann for tann.

OLGA BJØNER.

Europeisk selvmord eller rusting mot «den gule fare»

Alfred Dales artikkel i nr. 38 av bladet var meget tankevekkende i en tid som denne, da Sovjets og Vestens ledende personligheter reiser til hverandre for å drøfte de verdenspolitiske konstellasjoner. Det er nu, etter alt å dømme — ikke lenger den kalde krigen som i første rekke kan være hovedtemaet for deres rastløshet, men de asiatiske folks oppvåknen — og trussel mot Europa i den nærmeste fremtid.

Den «gule fare» nærmer seg nemlig nu, mere og mere, den fare som vi allerede i 1890-årene så var i anmarsj. Etter alt å dømme, står vi nu ved det krasse raseskille mellom den hvite og den gule rase. De europeiske imperialistiske stater begynner nu å skjelve for gjengjeldelsen, fra de gule, for den undertrykkelse de gjennom århundreder har vært ut-

satt for fra de hvite. Nu begynner de for alvor å bygge opp sin gjengjeldelsesmakt ved hjelp av sine millioner av slaver.

Dette er et mere alvorlig spørsmål for europeerne, enn den såkalte kalde krigen, som bare vil resultere i en ødeleggende atomkrig for Europa, og gjøre det enda svakere til å motstå, når de gule massene oversvømmer det europeiske kontinent. Sovjet forstår også meget vel dette, derfor er aktiviteten på alle områder stor. En gul invasjon vil nemlig også ramme det.

De nasjonale kriger i Europa er sannsynligvis forbi for alltid, da de vil føre til selvmord for Europa selv. Dansen om gullkalven i Europa — inklusive Sovjet — kommer sikkert herefter til å avløses av en rustning mot de gule. Det kommer til å bli en rasekrig mellom asiater og europeere, derfor er det så ynkelig å se, hvorledes mange mennesker reagerer mot opprustning. Til deres unnskyldning kan man imidlertid si, at den politiske

IVAR FRIHAUG OSA

Jeg har fått vite at min mangeårige venn Ivar Frihaug Osa er død. Han kom fra et av de små tarvelige hjem i Hardanger og levde sitt liv uten medvind, men klarte seg allikevel selv om han ikke fikk annen utdanning enn den enkleste folkeskole. For skjebnen hadde gitt ham glimrende evner i vuggegave. Jeg ble kjent med ham i 1924 da han skrev artikler i «Drammens Tidende» og har alltid beundret denne selvlærte bondegutts strålende artikler — såvel hva innhold som form angår. En dom jeg er sikker på alle de deler som leste hans artikler i «Folk og Land».

Hans datter skriver til meg: «Far døde plutselig mandag 8. februar om formiddagen. Fem minutter før han døde, satt han og leste den sist utkomne boken av dr. Einar Lundby, Den het «Han er vår fred». Så gikk han en tur ut på gangen og falt så død om».

Ivar Frihaug Osa gikk i sitt 87 år og var åndsfrisk og vital til det siste. Han var en nordmann blandt de beste, et av disse mennesker som etterlater seg et tomrom det tar tid å fylle. Ved hans død er solen atter gått ned over en av de mange som strevet og slet for å skape et fritt, hederlig og norsk Norge.

Må han hvile i fred i sitt hjemlands jord!

Konrad Sundlo.

Til redaksjonen av Folk og Land

Eg må hermed få lov å takke for den gode standard bladet vårt held, når det gjeld å skaffe aktuelt lestoff.

Det er det einaste bladet ein må lese frå ende til annan, i motsetning til andre aviser, som ein kan greie seg bra med å ha sett overskriftene i. Massetoskeskapens evangelium held ein jo på og blir trøyt av «gubetre». Skulle vi ikkje gjera ein freistnad på å få

informasjon de får, ensidig gir dem en gal oppfatning av den virkelige tingenes tilstand.

Det var et ønske at de ledende krefter mot det kommende — gjør rent bord, og gir de nasjoner sin frihet tilbake, som de mistet under de siste femti år. Derved ville den europeiske front styrkes.

Noe selvmord i europeisk målestokk er ingen tjent med, heller ikke Sovjet.

En ubetydelig «sviker».

Dagbladets siste

Som vi nevner i lederen har meg benekter å ha kommet med de uttalelser Dagbladet legger ham. Han har intet kjennskap til nynazistisk virksomhet på Idd. Heller ikke har han rett noen anklager mot noen herredstyremedlemmer.

Det later altså til at Dagbladet igjen har vært et offer for beklagelige «misforståelser» i likhet med forfalskningen om jødene i Bundeswehr. Det er besynderlig at dette blad alltid går slik på limpinnen — men riktignok først etter å ha fått anledning til å injuriere folk på det groveste. Vi kan imidlertid trøste bladet med at politianmeldelsen fra de to tidligere NS-folk sikkerlig ikke vil føre til noe. «Almene hensyn» krever intet inngrep til forsvar for etterkrigsoppgjørets ofre. Jevnfør anmeldelsene mot Morgenposten. Det burde overretts sakfører Hardeng vite.

Fra neste

nummer av

stoppes avisen uten personsanseelse for alle som ikke har betalt bladpengene for 1. halvår 1960.

Hos oss som i alle andre aviser er det forskuddsbetaling av bladpengene og vi er nå nødt til å få dette i orden skal driften kunne fortsette uforandret.

Vi ber alle som har dårlig samvittighet med hensyn til innbetalingen om å gjøre alvor av å ordne bladpengene absolutt omgående hvis stans vil undgås. De kunne også gjerne betale noen kroner ekstra som en passende bot fordi de er så sent ute. De kommer uhyre godt med.

Folk og Land utover til folk «som treng det mest»?

Det skulle vel vera ein bra gjerning om skolestyra i landet tinga Folk og Land til lærarane sine, eit halvår, så ein kunne få intelligenskvotienten hos desse same lærarane opp i mot 100, som det heiter skal vera middel for intelligens. Så kunne det kanskje vera von om, at ikkje lærarane sto i skulen og «laug full ongene» i og med at dei prøver å løfte mot skyene krigsforbryterne blant sigerherrane, som sjølsagt ikkje er sett under tiltale for mordbrenninga si, når det gjeld skuldlause kvinner og barn.

Ein gamal skolemeisterteori segjer jo også: «Sett opp rett og rekne rett, så blir det rett». Det var bra om ein fekk dette inn i hodet på dei lærde, i det minste. Også akademikarar med og utan doktorgrad.

Ola Trønder.

Journalistisk hjernevasking

Når det kommer meldinger i avisene om hvites overgrep på negre i USA blir det store overskrifter og førstesides stoff. Og ved slike anledninger er da ikke minst DAGBLADET frampå med stort utstyr.

Litt forbausende (eller helst ikke-forbausende) var det derfor å finne følgende en-spaltede overskrift, nedest på side 11 i dette blad (20. 6. -59): MASSE—VOLDTEKT I SKOLEGARD. SEKS UNGGUTTER ARRESTERT I NEW YORK.

Forklaringen på denne spake overskrift fant man i tekstens 4. linje der det heter: at det var seks 17 års gamle negre som hadde bedrevet massevoldtekt med en 14 års hvit pike.

Videre står der: «Til tross for hysteriske (!) skrik om hjelp ble piken voldtatt tre ganger mens de andre guttene holdt henne nede og sto vakt.»

Om det hadde vært omvendt: hvit ungdom som voldtok en negerpike kan vi tenke oss overskriften slik, (og over tre spalter): opprørende voldtekt av 14 årig negerpike, begått av seks hvite pøbler.

Og istedet for «hysteriske» ville der formodentlig stått hjerteskjærende skrik.

Grete

«Den gang Harry S. Truman overtok presidentstillingen i USA var antallet av mennesker under bolsjevisk hererddømme 180 millioner. I hans presidenttid steg tallet fra 180 til 800 millioner.

Arkitekt

HUSTAD

Bærumsv. 5, Ø. Ullern
Telefon 55 61 29 - Oslo

FOLK OG LAND

UAVHENGIG UKEAVIS

Redaktører:

ODD MELSOM, ansvarlig
ALEXANDER LANGE

Det spøker i Østfold

Med utgangspunkt i et av Dagbladets nynazistiske mareritt har Smålenenes Amtstidende begått en lang leder og et forvirret oppsett om «de tidligere nazister i Halden og distriktet», som etter sigende skal drive et «målbevisst samfunnsfiendtlig arbeid». Blader roper både på politi og på rettslig avhøring «av alle impliserte».

Det fremgår ikke klart hva det grufulle «undergrunnsarbeid» skal bestå i og heller ikke forklarer bladet hva det er den ulykkelige politimester skal undersøke, og med hvilken lovhjælp, men det skyldes kanskje den forvirring bladet synes å være grepet av siden det etter tur i artikkel og leder inntar en lang rekke forskjellige standpunkter. Er det tanken på kommende valg som gjør at bladet snart må klappe og snart slå, snart hoppe på det demokratiske benet og snart skrike på fengsel og politi?

Siden vi her i bladet ikke kjenner til noe «muldvarparbeide» som drives i Norges land dirigert fra Malmø — vi kjenner faktisk bare det muldvarparbeid som drives av kretsen omkring Dagbladet og med assistanse av mere og mindre imbesile høyreorganer — så behøvet vi egentlig ikke å blande oss opp i den spøkelsesjakt som nå er satt igang i Østfold, men da Smålenenes Amtstidende direkte har berørt Folk og Land med en redegjørelse for våre synspunkter, er det kanskje på sin plass at vi også sier litt om kannestøperiene.

La det først og fremst være slått fast at tidligere medlemmer av Quislings Nasjonal Samling ikke behøver å hente sine idéer og sin livsoppfatning fra utlandet. Det har vi aldri gjort og det blir det neppe tale om for fremtiden heller, hverken idémessig eller organisasjonsmessig.

Heller ikke behøver noen — selv i Smålenenes Amtstidendes redaksjon være i tvil om hva Nasjonal Samlings medlemmer mener politisk. Det har det vært redegjort for i de offentlige programmer om og om igjen, for første gang i 1933. Skulde bladet ha hatt vanskeligheter med å følge med på dette område, så står vi gjerne til disposisjon med en avskrift. Den «nynazisme» som der bedrives er temmelig gammel nå. Og temmelig lite nazistisk.

Når det gjelder disse store politiske linjer, så er storparten av oss ikke kommet så langt som Arnulf Øverland, som mener at en er et monument hvis en ikke svinger kompassrosen rundt. På den annen side deltar Nasjonal Samling ikke lenger i valg og politisk arbeid. De tidligere NS-folk gjør faktisk intet annet enn å la seg «gjenopta i samfundet» — og bli sparket ut igjen like prompte straks Dagbladet og lignende demokratiske kulturbloster får øye på oss.

Er det dette Smålenenes Amtstidende mener politimesteren skal se nærmere på? På oss eller på Dagbladet og dets nydelige kilder i Haldendistriktet?

Eller hva mener bladet egentlig når det i et avsnitt slår fast at «vi kan heller ikke finne det galt om man i et demokratisk samfund trer frem med standpunkter som avviker fra de demokratiske. Det er denne adgang som bl. a. betinger betegnelsen demokrati», mens det i et annet avsnitt forlanger at politimesteren skal gripe inn overfor folk en ikke engang er sikker på har et «udemokratisk» sinnelag?

Eller mener bladet kanskje at det er utilbørlig når tidligere NS-folk deltar i foreningslivet og blir valgt til tillits-hverv? For er det meningen så bør Smålenenes Amtstidende overlate hetsen til Dagbladet, som er så langt flinkere. Det hopper iallfall bare på trebenet.

Så nå vet det bekymrede Østfoldblad «hva vi har å gjøre med». Ganske enkelt med kravet om oppreisning

Enig med

Arnulf Øverland

I en kronikk i Aftenposten om det å forandre mening skriver Arnulf Øverland bl. annet:

«Vi kjenner motargumentet som i all mulig enfoldighet lyder så: Folket i valg har uttalt seg. Det har valgt sine representanter til Stortinget, og tinget utøver folkets vilje.

I beste fall er dette noe tøv. Folket har ikke valgt noe storting. Partistyrene har nominert sine kandidater, og den som ikke vil stemme på en liste, har ingen mulighet for å gjøre bruk av sin stemmerett. Det er partistyrene, som velger stortingsmenn for oss, enten vi vil ha dem eller ikke».

Vi er glad vi ikke har skrevet dette, for da vilde redaktøren i Smålenenes Amtstidende ha ropt på politi igjen!

Dagbladet får hjelp

av Løberg

Sverre Løberg, den evige og allsidige iler Dagbladet til hjelp etter at Senterpartiets formann Per Borten ubarmhjertig satte bladet utenfor hvis det skulde bli tale om teknisk samarbeid med venstre. Løberg spør hvorfor Venstres parlamentariske fører og formann Røiseland er så taus og ikke tar til orde til fordel for Dagbladet slik som Løberg pussig nok gjør. Hvor kommer han forresten inn i bildet? Skal han også samarbeide i sentrum?

Løberg sier ellers: «Men lar han (Røiseland) Bortens vilkår stå der uten klart å karakterisere det slik det fortjener, tåler han alt! Kan samarbeidsbestrebelsene fortsette på slike premisser, er det intet å undres over at det knaker i spantene i Venstrepartiet.

Hertil vil vi bare si: Venstre og venstre, fru Blom.

for den himmelropende urett som i rettens navn ble begått mot politiske motstandere i årene fra 1945. Med kravet om rehabilitering for de dømte og forfulgte, og om samfundsmessig inngripen mot de evige hetsere. Med kravet om opprydning i den urskog av løgn og forvrengninger som har vokset over den vestlige verden av de propagandafrø England strødde ut for å komme sin tyske konkurrent og fiende tillivs.

Kort sagt dreier det seg om å gjenskape et virkelig sunt og sant demokrati i dette forløyede og partiredne land.

I den hensikt driver vi vårt

Deutsche handelskammer in Norwegen

Statuttene for Handelskammeret bestemmer i §5: Ordinært medlemsskap må søkes skriftlig, og godkjenning skjer ved simpelt stemmeflertall i styret —

Fortsatt medlemsfortegnelse: Oskar A. Jørgensen, Kolonialwaren engros, Kjøbmansgt. 27, Trondheim.

Jøtul og Kværner Ovnstøperi A/S Ofen- u. Kesselfabrikation, Enebakkvn. 69, Oslo

Sigurd Just, Friseurartikel engros, postboks 539, Oslo.

Arne Kaarø, Radiovertretung, Versicherung, Nordregt. 8, Trondheim.

Kaldnes Mek. Verksted A/S, Schiffswerft, Tønsberg.

Kali A/S, Kaliimport, Rådhusgt. 23 b, Oslo.

Overrettssakfører Waldemar Kallevig, Versicherungen, Tollbugt. 27, Oslo.

Konrad Karlsen A/S, Parfümerieartikel engros, Karl Johansgt. 5, Oslo.

A/S Katfos Fabriker, Cellulose- u. Papierfabrik, Geithus.

O. Kavli A/S, Weichkäsefabrik, Bergen.

Keddel & Bommen, Chemikalien-agenturen, Fred Olsensgt. 1, Oslo.

And. H. Kiær & Co. Ltd., Holzindustrie, Billet pr. Fredrikstad Ved slutten av det første forretningsår (31 mars 1941) tellet Det Tyske Handelskammer i Norge 512 tyske og 833 norske medlemmer. Vi fortsetter medlemslisten i neste nummer.

«Friheten» orienterer

Kommunistbladet Friheten» har laget en reportasje som skal vise hvor mye mere fremmelige de er ungdommene i Øst-Tyskland enn de i Vest-Tyskland. I den hensikt er de unge på begge sider av jern-teppet i et omhyggelig utvalg forelagt spørsmålet hvem Adolf Hitler var.

Bladets begeistring er stor over øst-ungdommens politiske kunnskaper og forstand. Så begeistret at det ikke engang oppdager at disse øst-ungdommer bare er plaprende papegøyer som gjentar en innlært lekse.

Eksempler:

Wolfgang Kalka, 24 år og soldat i Folkehæren svarer: «Rikskansler som kom til makten ved hjelp av monopolherrene.»

Birgit Zobelt, 15 år, tekstillerling svarer: «En tysker som kom til makten takket være kapitalistene.»

Antje Schram, 15 år, skoleelev: «Führer for NSDAP. Ble valgt i 1933 ved hjelp av monopolherrene.»

Nå er svarene fra vest-ungdommen heller ikke så mye å skryte av, en merker også der ensrettingen som er det typiske kjennetegn for robotsamfunnet i hel- eller halvmarxistisk regi. Det pus-sige er at ikke en eneste av de unge slår fast det som dog er en urokkelig historisk kjennsgjering, at Adolf Hitler var det tyske folks rikskansler utpekt hertil av rikets president fordi hans parti

opplysningsarbeid i Folk og Land og i den hensikt slutter tidligere NS-folk opp om Forbundets arbeid både i Østfold og andre steder.

Av den grunn vil vi også sørge for å anbringe det ikke ubetydelige antall stemmer vi representerer hos folk og partier som har vår tillit. Slik tillit oppnår en iallfall ikke ved denslags skriverier som Smålenenes Amtstidende her har innladt seg på. Og som en rekke andre høyreaviser også har utmerket seg med.

av folket i demokratisk valg hadde fått størst tilslutning. De fullmakter han fikk av riksdagen på vanlig demokratisk måte var omtrent de samme som de Gaulle har fått i Frankrike idag. Det tyske folk gav senere ved flere anledninger Adolf Hitler så å si enstemmig tilslutning til den politikk han førte gjennom folkeavstemninger o.l.

Hva har så dette med de mystiske «monopolherrene» å gjøre? Og hva slags historieundervisning er det i Tyskland? Like hårreisende som i Norge?

NORSK DUSTEFORBUND

Her har vi funnet en fin en:

«Kåre Bjørgen har siden 1945 holdt seg utenfor enhver politikk, den være seg åpen eller maskert. Ikke engang det temmelig uskyldige norske «Forbund for Sosial Oppreisning» har han noen kontakt med».

(Høyesterettsadvokat Albert Wiesener i Dagbladet!)

Det bevidnes at Wiesener og Bjørgen også er temmelig uskyldige.

Norsk Dusteforbunds klipp og hetsavdeling.
Anton Beinhart

Tiltredes. For ordens skyld gjengir vi her noen linjer av et dikt fra diktsamlingen «Eld og Blod» (Kamban Forlag 1941):

«Men ein gong skal du stande til svar
for den skyldnad du sveik eller bar,
då er luskingi slutt».

Norsk Dusteforbund
Helge Fleip
uansv. formann.

Min kjære mor

Ottile Jacobsen
f. Selvaag

døde 12. februar, 88 år gammel.

Oslo/Moss 17. februar 1960.

Hans S. Jacobsen

BAK KULISSENE:

OG SLIK KOM KRIGEN - -

Da sendemann Henderson reiste tilbake til Berlin fra London 28. august 1939 ropte en av tilskuerne: «Lykke til». «Ja, det kan jeg sandelig trenge», svarte Henderson nedslått — han var jo blitt klar over at de regjerende herrer i London vilde krigen

Hva gjør Paris?

26. august 1939. I disse dager fulle av spenning ringer telefonen denne lørdag aften hos den franske forfatter Jules Romain, som bor i Paris og står i nær forbindelse med regjeringsmedlemmene. Da han tar mikrofonen melder det seg en ukjent politiker fra en fremmed stat. Han vil gjerne snakke med herr Romain om en sak av den aller største viktighet. Herr Romain ber ham straks å komme til seg, for i disse knugende dage kan en samtale av aller høyeste viktighet bare dreie seg om krig og fred. Romain hører til dem som er fylt med den største bekymring over utviklingen de siste dage og over det spill krigspartiene i London og Paris driver. Han vet også av egen iaktagelse at Gamelin på ingen måte er så tillitsfull som han forestiller seg i møtene i landsforsvarsrådet. Han vet at den franske luftflåte først fra november av vil ha de forutsatte forband, han vet at først i disse dage har det franske flakskyts fått sin ammunisjon — altså i siste minutt. Full av forventning imøteser han det bebudede besøk. Det varer heller ikke mere enn en halv time før herren innfinner seg.

Romain har skildret dette besøk utførlig i den amerikanske «Saturday Evening Post», men han nevner her hverken besøkens navn eller den stat han tilhører. Det er forståelig når en hører de forslag han har å gjøre Romain. «Jeg behøver ikke å forklare Dem hvor farlig stillingen er», sier han. «Det er bare et spørsmål om dager når krigen kommer. Jeg frykter både for England og for Frankrike — både her og derover går man inn i denne krig med den største tillit. Ingen forestiller seg at det også kan gå annerledes enn en forestiller seg så optimistisk. Denne krig vinner bare den som

forfører over en ubrutt fantasi, dristighet og stadig nye kampmidler. Men det ser jeg intet til i Frankrike og enda mindre i England! De velger alltid den minste motstands linje, og tro De meg, dermed har de allerede tapt krigen før den begynner!» Romain puster tungt. Det er forferdelig det hans gjest sier der, men han har rett —.

«Men det finnes et middel», fortsetter den annen, «som med et slag kan vende stillingen til Deres gunst. Frankrike må sette vektstangen inn i Italia. Det aller verste som kan hende Frankrike ville være at Italia erklærte seg nøytral i denne krig. Det vil si at Frankrike også må beskytte sin italienske grense, fordi det jo ikke kan vite hvor lenge denne nøytralitet vil vare. Det vil igjen si at vesentlige deler av hær og luftflåte må trekkes ut av kampen mot tyskerne og ligge uvirksomme i syden. — Dessuten beskytter Italias nøytralitet tyskernes sydflanke. Her må De foreta Dem noe! Daladier hører på Dem herr Romain og også Bonnet hører på Dem. Gå straks til dem og si: 'Vi må stille Italia et ultimatum — er dere for eller mot oss? Svar innen 48 timer!' Erklærer Italia seg mot Frankrike — godt, da er stillingen klar. Erklærer Italia at det vil være nøytralt, så krever Frankrike straks besettelse av Turin og Mailand som garanti og gjennommarsjrett for sine tropper. Dermed har dere initiativet og har skapt en helt ny situasjon, slik som tyskerne med sin russerpakt».

Romain stryker seg over håret. Det er sannelig en idé! Og fremfor alt, det skjer endelig noe. Frankrike lar ikke bare noe skje med seg —. «Men England?» skyter han inn. «Vi kan jo ikke gjøre noe uten England!»

«Dere må da endelig foreta dere noe uten å la dere foreskrive alt av England! Cham-

berlain har ingen ideer og derfor heller ingen forståelse for andres ideer, og Churchill er ny i regjeringen. Men en fast beslutning river også engelskmennene med!»

«Saken går ikke uten generalstaben!» sier Romain.

«Hold opp med dette snakket om generalstaben!» roper hans gjest opprørt. «Jeg har også sittet i mitt lands regjering og kjenner generalstabsoffiserer. I generalstaben har alle betenkeligheter og ingen vil overta ansvaret! Også generalstabsoffiserer er jo soldater og de vil ha klare ordre. En må aldri spørre generalstaben: Skal vi gjøre det?, men erklære: Dette må gjøres — hvorledes vil dere gripe det an? Politikeren må stille generalstaben oppgavene og ikke omvendt!»

«De har rett», svarer Romain. «Dette er en stor sak! Den kan hindre krigen. Jeg skal straks bringe Dem sammen med Bonnet — han må høre det av Deres egen munn!»

Neste dag, søndag 27. august har den fremmede herre anledning til å forelegge sine ideer for den franske utenriksminister. For at det ikke skal lekke ut noe for tidlig finner sammenkomsten sted i Romain bolig. Ideen slår åpenbart an. Romain skriver ned planen i store trekk og sender brevet, som egentlig er bestemt for Daladier, over til Bonnet tidlig mandag morgen. Om ettermiddagen ringer Bonnet til Romain og sier: «Daladier overveier saken!» Hertet banker i brystet på Romain: Kanskje vil det lykkes — kanskje vil det lykkes —.

Daladier har ringt til Gamelin. Han forelegger ham den nye plan. Generalen høres like rolig ut som alltid — men øynene hans ser enda mere forpinte ut enn ellers — påny ligner han en lærd som er fordypet i sitt stille arbeid og som blir forstyrret unødig. «Jeg er mot det», sier han sakte. «Alt jeg trenger er

Forts. side 7

Tysk soldat tar bladet fra munnen

Hvis Jesus kom tilbake og så dette djevelske propaganda-teater, ville han påny ta svøpen i hånden!

Transport av såret i teltduk. Slik bekledning som soldatene her har, hadde nok ikke de tyske soldater vinteren 1941—42.

Nedenstående brev fra en tysker som selv kjempet på østfronten kan kanskje ha sin interesse i dag, da en snakker så meget om tyskerne og deres skyld. Foranledningen til brevet er en omtale av Paul Rassiniers bok «Die Lüge des Odysseus» hvor forholdene i konsentrasjonsleirene omtales, og det er stilet til tidsskriftet NATION EUROPA. Vi gjengir det i sine hovedtrekk:

Når jeg tenker tilbake på vinteren 1941 (som også mange norske frontkjempere opplevet), så tror jeg å kunne si at utseendet til en frontsoldat (bortsett fra våpnene) ikke skilte seg synderlig fra en konsentrasjonsleirfanges. Også han måtte i ukevis bære våte klesplagg på kroppen og var til og med dag og natt utsatt for en ubarmhjertig vind og kulde. Min uniform, som jeg hadde bragt med i Russlandsfelttoget i 1941 og så fra juni 1941 til oktober 1942 praktisk talt dag og natt hadde hatt på meg, bestod bare av filler og hull! Ingen strømper mere, men selvlagede fotlapper. Ingen bukseseler mere, men en pinne foran holdt buksene sammen. Luseknekkung gjaldt som luksus dengang, det måtte vi besørge sammen med sovingen. Jeg

vasket meg i en erobret russisk emaljepotte. Jeg husker ennå godt hvorledes jeg en vårdag 1942 nettopp kokte mitt undertøy (uten såpe naturligvis) i et tomt marmeladespann, da jeg plutselig fikk ordre om å løpe med en melding. Det var ikke annet å gjøre enn å trekke min i mange farger prangende «uniform» over mine utstående ribben, med den ene pinne foran som holdt alt sammen, og så løpe avsted. Jeg husker også godt at jeg dengang sa til min ordonanskamerat: «Fritz, hvis Ivan i dag får hasen på oss, så vil han si: Tyske armé snart ferdig, tyske soldat ikke mere ha skjorte, ikke underbukse, ikke strømper!»

Vinteren 1941 fikk vi tynn suppe og daglig et bitte lite stykke flekk, eller en liten dåse med sardiner i tomat, der til etpar skiver brød eller knekkebrød. På denne kost måtte vi arbeide som kulier, stå på post, kjempe med en ubarmhjertig fiende, 3.000 kilometer borte fra hjemmet — hundreder av kilometer fra nærmeste by, midt i urskogen i denne vanvittige kulde (opp til 50 grader!). Mange forfrøs bena — hendene — kjønnsdelene, som måtte amputeres. Og så de stakkars sårede, som mange ganger måtte bæres i teltduken opptil 9 timer til støttepunktet. Og så de stakkars kamerater som sank i myrene — de sårede som russerne hadde stukket ut øynene på eller revet tarmene ut av livet på.

Jeg husker godt hvorledes vi der fremme vinteren 1941

Forts. side 6

På flukt for den polske terror i augustdagene 1939. Utenlandske journalister snakker med folkety skere som har flyktet fra sudet-tysk område og nå befinner seg i en flyktningeleir.

ARMINIUS:

En nøktern vurdering av jødespørsmålet

USA og den nye stat Israel

Det er i den nære østen
freden i første rekke
er truet

II.

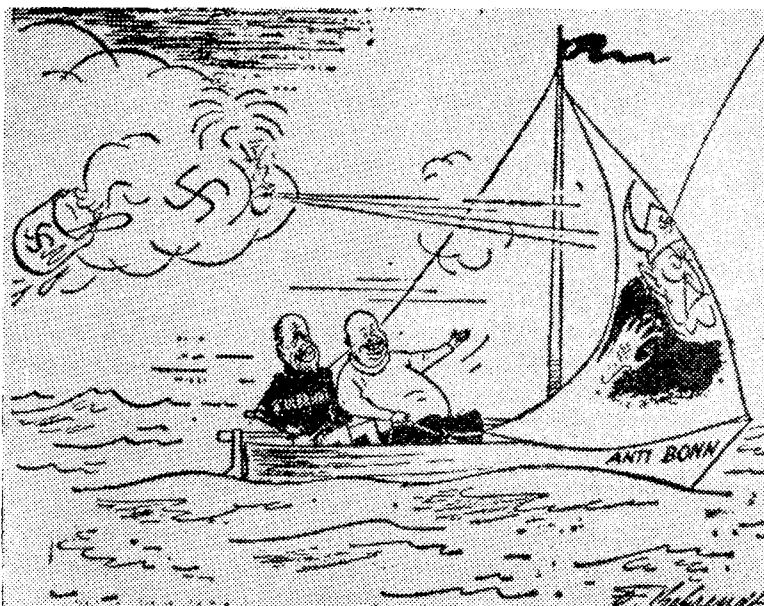
Jeg sluttet artikkelen i forrige nummer med å slå fast at tanken på voldelige overgrep mot jødene ligger norsk mentalitet fjernt — iallfall når det gjelder tidligere NS-folk — På den annen side kan naturligvis

ingen ved sine fulle fem undgå å legge merke til den rolle jøder har spillet i den sørgelige utvikling verden har gjennomgått i dette århundre, en rolle de naturligvis har spilt fordi de som mere eller mindre rotløse i de samfunn de lever i og som besatt av visse storhetsforestillinger var desidert til å spille den.

Det var jøder som i første rekke bygget opp det kommunistiske Sovjetsamveldet og skapte om revolusjonen mot det falleferdige tsarstyre til historiens blodigste omveltning. Det var og er jøder som i første rekke har hånd om verdenskapitalen og som dirigerer alle de menneskefiendtlige handlinger som er begått av disse dødens drabanter i rustningsindustri, oljeindustri og lignende.

Det en lett overser er imidlertid at det her er tale om et visst finansielt og intellektuelt jødisk overskikt, som i kraft av den religiøse samhørighet utnytter sine millioner av trofeller til et farlig spill som uopphørlig setter disse små i fare, mens de store som alltid går skuddfrie.

Det er denne ulykksalige trang til å gripe inn i verdensbegivenhetene, til fortsatt å spille den rolle det fordums ørkenfolket tildelte seg selv

Hakekorsmalingen: Nå, kamerat Ulbricht, hva sier du om vår siste sosialistiske oppfinnelse: selvlaget vind? (Rivarol)

som det utvalgte prestefolk og førerfolk, som er den virkelige kjerne i det jødespørsmål som har kostet så meget blod og så mange tårer, så megen samvittighetskval og så mange syndefall.

Ingen benekter vel idag at et utpreget drag i den «politikk» de jødiske ledere har drevet gjennom årtier nå er radikalismen. De har alltid ført an når det gjelder å bryte ned de bestående samfund. I dag gir radikalismen seg som bekjent i første rekke utslag i et målbevisst og iherdig arbeid på å frembringe raseblanding mellom svart og hvit, gul og hvit eller svart og gul. Det er et arbeid som er i direkte strid med vitenskapens erfaringer og med alt vi praktiserer i dyreforedling, men slikt affiserer ikke disse apostler for «En verden», for det kommunistiske verdenssamfund og for alt det andre som står på de radikale faner idag. Og så i dette arbeid fører jøder an og fører det store ord, mens det faktiske forhold jo er det som alle i virkeligheten kjen-

ner til, at etter at Adolf Hitler og hans rike ble utryddet er hans fremste arvtagere når det gjelder raselæren, nettopp jødene selv. Det er de andre folk som skal bedrive raseblandingen og danne en «En verden» hvor Guds utvalgte prestefolk naturligvis fortsatt skal bevares som det førende lag, utpekt av Gud til å holde sin rase ren.

*

Jødene har i dag fått opprettet en nasjonalstat i Palestina og har altså her anledning til å praktisere all den raseblanding og all den toleranse på alle områder som deres fremste tenkere og skribenter og tilhengere anbefaler oss andre. Men gjør de det? Naturligvis ikke. Hitlers jødeover har sitt motstykke i Israels lovgivning.

Hvis det ikke var så tragisk at andre folkeslag så villig lar seg ta ved nesen, så ville det være direkte komisk med zionistene som Hitlers fremste arvtagere både i raselære, i krigersk innsats, i overgrep mot nabostater fordi dette er overensstemmende med folkets interesser, i kravet om livsrom, og i antisemittisme — riktignok ikke rettet mot jøder, men mot de semittiske brødre blant den arabiske befolkning.

Når jødeproblemet følger jødene overalt de viser seg i verden, fordi det er en bestanddel av deres meget verdslige og nasjonalt betonte religion, så har det naturligvis antatt direkte fredsfarlige dimensjoner i den nye stat Israel, hvis opprinnelse bygger på løftebrudd, intriger, overgrep, vold, terror og tyveri. Det er vel kanskje intet område i verden som er så brannfarlig som dette og det er visselig intet som har vært så skjebnesvangert for menneskeheten som dette de amerikanske og britiske zionisters Palestina-spill.

OLAF HOLM:

«HAKKELOVEN»

I

Det var en gang en ung mann, som kom på den tanke å studere «adferdsmønsteret» i hønsegården. Det var ikke fritt for at enkelte trakk på smilebåndet av en slik begynnelse på en videnskapelig karriere, men det skulle de nødig ha gjort, for karrieren later intet tilbake å ønske. En av verdens mest ansette universiteter har funnet grunn til å tilkjenne ham en doktorgrad honoris causa.

II.

Adferdsmønsteret i hønsegården viste seg å være følgende, her gjengitt etter hukkommelsen.

Hvis det til å begynne med er fler enn én hane oppstår der straks en avgjørende kamp om hvem som skal være første hane i kurven. Den sterkeste «rensker ut» sine konkurrenter om makten. — Skulle senere en av de utrenskede, hvis han da kommer fra det med livet i behold, ligge under for fristelsen til å steppe sidelengs og trække seg i vingefjærene, så sørger førstemann øyeblikkelig for at han får vite, hvor David kjøpte ølet.

III.

Når den sterkeste hane har skaffet seg ubestridt plassen som hersker i hønsegården — tar han seg ut en yndlingshøne. Yndlingshønen kan hakke og hakke på alle andre høner i gården. Ingen av dem tør ta igjen med henne. Nest etter yndlingshønen har storhanen et skikt med nestyndlingshøner, som selvfølgelig

Det er naturligvis en smukk tanke dette å skaffe de forfulgte og rotløse jøder et nasjonalt hjem hvor de kan være jøder av hjertens lyst og utfolde alle sine gode og mindre bra egenskaper, hvor de kan drive sin utpregede rasepolitikk i fred og ro og hvor de kan være så radikale de bare vil når det skjer på egen bekostning. Så smukk er tanken at da zionistene prøvet å omgå den britiske innvandringskontroll dengang Palestina var britisk mandat,

Forts. side 6

lig ikke tør hakke den første dame i gården, men hakker alle lavere grader av medhøner, som heller ikke tør ta igjen. Slik graderes hele bestanden nedover inntil man kommer til en enslig stakkar, som alle ustraffet hakker på. Hun er fullstendig vergeløs.

IV.

Men skulle nu så galt skje, hvilket forekommer, at storhanens øyne faller på den ulykkelige og han tar henne til yndlingshøne, så er det nu hun som farefritt kan hakke nedover, og det gjør hun da også. Hvorvidt den forskudte yndlingshøne blir henvist til å ta hennes plass, skal ikke sies, det kommer vel an på omstendighetene, men det mangler ikke sannsynlighetens preg.

V.

I Østerrike lever der en professor som studerer adferdsmønsteret hos kaier. Han kom — så vidt vites uten samarbeide med sin norske kollega — til at samme lov gjelder også i kaiesamfundet. Han har beskrevet sine observasjoner i en bok, «Samtaler med dyr», som er meget interessant og internasjonalt kjent.

VI.

De er ennu en lov som er vel kjent, fordi så mange har vært utsatt for dens konsekvenser. Hos de arter som lever i «flerkoneri», går den sterkeste av med det største harem. Med tid og stunder skifter kreftene hos denne basen, han faller for aldersgrensen. En yngre og sterkere jager ham ut og tar hans plass. En slik utstøtt elefant, bøffel eller hva det kan være, streifer nu omkring ensom og gretten. Den er meget farlig. Den går øyeblikkelig til angrep på alt den ser, bare det rører seg.

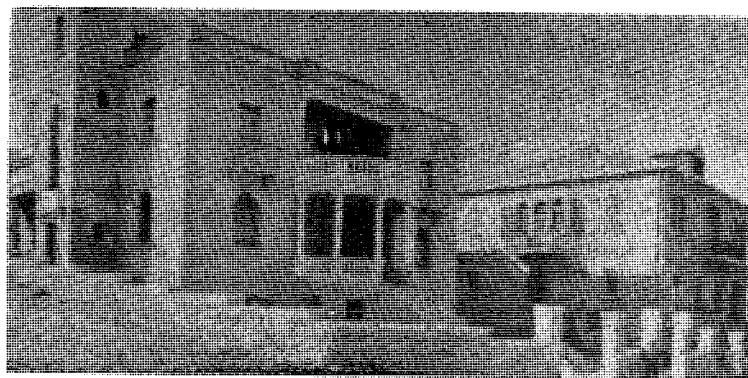
VII.

Om nu leseren kaster et blick på menneskesamfunnene i verden, også vårt eget, møter han noe annet adferdsmønster da? Utrenskes, hakkes og stanges der ikke etter samme naturlov? Fortrinnsvis på enhver som i øyeblikket er vergeløs og ufarlig. —

Forts. side 7

Hakekorsmalingen på synagogen i Köln. Bildet er hentet fra dansk «Politiken».

Araberboliger i Jerusalem «overtatt» av jøder

Nøktern vurdering av jøde- spørsmålet

(Forts. fra side 5).

så var det en Adolf Hitler som hjalp dem med å bryte blokadene!

Planen hadde bare den eneste feil, at Palestina var bebodd på forhånd med en overveldende majoritet av arabisk befolkning med tusenårige røtter i landet, og dette at det fattige ørkenland ikke under noen omstendighet kan opp- ta mere enn en liten brøkdel av de bortimot 20 millioner jøder som finnes i verden. Og under disse omstendigheter er hele Israel-eksperimentet en ulykke istedenfor en løsning. For da betyr det hele bare at de zionistiske trådtrekkere, de store finansmenn i USA har fått en nasjonalstat å operere med, et hendig verktøy i det verdensspill som drives.

Det er da heller ikke på noen måte slik at jødene rundt omkring i verden vil oppgi sin behagelige tilværelse og sin ofte prioriterte stilling i de enkelte land til fordel for Israel. Det har vært drevet en iherdig agitasjon for å få jøder til å reise til Israel og bosette seg der, men anstrengelsene har ikke båret de ventede frukter. På den annen side er denne manglende lyst til å «vende hjem» sonet med stor økonomisk ofervilje når det gjelder å støtte denne stat som jo ikke kan stå på egne ben. Det har naturligvis heller ikke manglet på høyrøstede solidaritets-erklæringer og politisk intrigespill for å støtte denne nye stat, den neste krigstennladning. Med den innflytelse finansmakten har i det amerikanske samfunn og med tanke på at en stor del av denne makt er på jødiske hender, er det lett å forstå hvilken politisk innflytelse til fordel for Israel det her utøves.

Det zionistiske krav til jødene i Amerika er kort og godt at de først og fremst skal være «israelitter» og først i annen rekke amerikanske borgere. De som ikke vil oppfylle sin plikt å utvandre til Israel, er iallfall forpliktet til generøst å støtte Israel økonomisk og politisk.

Den økonomiske støtte kommer dels fra jødene i USA selv — men dels også fra den amerikanske stat. I en artikkel i «Issues», organet for The American Council for Judaism (en jødisk organisasjon som motarbeider zionismen) oppgis det at den samlede støtte til Israel gitt av USA og dets borgere fra staten ble opprettet ialt utgjør 666,5 millioner dollars. Intet annet land i verden har naturligvis fått slik støtte. Dertil kommer da støtten fra jøder i andre land og de milliardbeløp den vest-

tyske stat har betalt Israel. Under disse omstendigheter er det forståelig at staten Israel kan oppvise stort oppsving på alle områder og at en kan stå frem for verden og peke på forskjellen mellom det som utrettes i Israel og i de fattige og tilbakeliggende arabiske stater.

En annen side av saken som gjør USA politisk avhengig av denne støtten på alle områder til Israel, en støtte som er skjebnesvanger for USA's forhold til den arabiske verden og som derfor holder på å spille hele det nære østen over på sovjetblokkens hender, er det faktum at USA i dag er verdens største og egentlige «jødeland». Partier som ved valgene er avhengig av velgernes gunst kan ikke unnlåte å ta hensyn til en så betydelig folkegruppe, som er ensrettet dirigert fra en sentralinstans og som består av individer som handler ut fra religiøse forestillinger.

I nevnte artikkel i «Issue», som er skrevet av den jødiske professor Donald C. Blaisdell, oppgis tallet av jøder i USA til 5.430.000, hvorav nesten halvparten (2.050.000) i New York City. I omegnen av New York bor ytterligere 57.000. I Boston er det 140.000 jøder, i Chicago 282.000, i Los Angeles 400.000 og i Filadelfia 227.000.

Det er åpenbart innlysende for enhver at i en demokratisk stat er dette mektige og avgjørende brikker i det politiske spill. Og det er vel dessverre også så at ettersom en god partidemokrat alltid setter partiets interesser foran fedrelandets, for ikke å snakke om den øvrige verdens interesser, så må den verden som på sin side igjen er avhengig av amerikansk utenrikspolitikk se med bekymring på disse ukontrollerbare strømninger.

*

I disse dage er det igjen små, men voldsomme vulkanutbrudd ved Israels grenser. Hvem som har skylden for dette får stå ute, men den røde hærs organ gir iallfall Israel den hele og fulle skyld som følge av provokatorisk opptreden. Om dette ikke sier annet, så sier det iallfall at Sovjetsamveldet er rede til å utnytte USA's dilemma til siste trevl, og åpent går inn for araberstatene, som iallfall synes å ha fremtiden med seg.

Det store og avgjørende problem i striden mellom Israel og araberstatene er når alt kommer til alt flyktningespørsmålet. Hvis det lot seg løse slik at de omkring 1 million fordrevne arabere fikk rett til å vende tilbake til fedrenes land og fikk sine eiendommer tilbake — eller eventuelt er-

statning hvis de ikke ville vende tilbake, samtidig som araberstatene fikk en garanti mot ukontrollert innvandring av jøder til Israel, noe som før eller senere må føre til krav om mere land, så lot nok problemet med Israel seg løse uten en krig som kan føre til en virkelig verdenskatastrofe. Israel er imidlertid ikke villig til å forhandle om de arabiske krav i sin helhet, men skal være villig til å forhandle om en mindre erstatning til de arabere som mistet sine hus og sine eiendommer.

Om den eiendom Israel har berøvet araberne i Palestina skriver den jødiske forfatter og journalist Don Peretz i «Issues» blant annet:

«Hvis det ikke hadde vært for den arabiske eiendom som ble overtatt av det jødiske samfunn, er det tvilsomt om en så hurtig kunne absorbert så mange nye innvandrere. Av de nesten 400 nye jødiske kolonier som ble etablert i løpet av statens første fem år, var 350 anbragt på forlatt arabisk eiendom. I 1954 levte mere enn en tredjedel av Israels jødiske befolkning på eiendom forlatt av arabere. Nesten en tredjedel av de nye innvandrere ble anbragt på dyrket jord etterlatt av arabere.

Hele byer som Jaffa, Acre, Lydda, Ramleh, Basan og Majdal ble overtatt i tillegg til nesten 400 byer og landsbyer inneholdende fjerdeparten av alle bygninger i Israel for fem år siden. Ti tusen arabiske butikker, forretninger og utsalg ble overgitt i jødiske hender I de første fem år av Israels eksistens er nesten halvparten av dets produksjon av citrusfrukter — som utgjør hovedeksportinntekten — kommet fra forlatte arabiske appelsinplantasjer. Mere enn to tredjedeler av det dyrkbare område Israel ervervet var land som hadde tilhørt flyktningene».

Disse tall gir noen forestilling om de problemer det her dreier seg om og om den urett araberne er opprørt over. Faktisk har denne urett bidratt mere til fremme av arabisk nasjonalisme enn noe annet, men på den annen side betyr alle disse utilfredse flyktninger også et utstabilt politisk element som de gjerne vil kvitte seg med bare av den grunn.

Fra arabisk synspunkt er imidlertid det som kanskje i første rekke hindrer en løsning av striden om Palestina dette at araberne ser på Israel som et imperialistisk brohode i det nære østen, en ny og smart form for imperialisme avpasset etter den moderne tid. Det var vel faktisk også det det var ment som opprinnelig fra britisk side. De bestyrkes i dette ved den støtte

TYSK SOLDAT -

(Forts. fra s. 4).

kokte vår Ersatzkaffe av sumpvann fra granathullene eller av smeltet sne og at en kopp av dette brygg om morgenen var som nektar, fordi man ellers ikke ble kvitt klappringen av tennene. Dengang gråt menn som små barn, av utmattelse og fortvilelse, fordi hendelsene ganske enkelt oversteget den menneskelige motstandskraft.

Selv under vår hjemmepermisjon hadde krigsfangene — særlig da franskmennene, det bedre enn oss, idet de arbeidet hos bøndene, mens vi under permisjonen måtte oppholde oss dagen lang i bombekjellerne og trøste foreldre, kone og barn. Etter denne «rekreasjon» måtte vi så tilbake til en uvisst skjebne 3.000 kilometer borte fra hjemmet. Også permisjonsreisen var en tortur, for den varte i ukevis. Hvis det ikke hadde vært for selvaktelsens skyld, så ville jeg gjerne ha overtatt herr Kogons post i konsentrasjonsleiren, hvis han i mitt sted ville ha blitt ordonans ved infanteriet på østfronten! En må se tingene fra alle sider, da først kommer en til en riktig dom også når det dreier seg om konsentrasjonsleirfangene:

Når det tyske folk, og den tyske soldat i forsvarskamp mot det pakk som både i 1914 og i 1939 sammen med sine hjelpere manøvrerte folkene inn i krigen, tok på seg slike lidelser (bombeterroren!) og savn, så gikk det ikke an at kriminelle og fiendens hjelpere mens vi lå der ute i skitten, ble degget om og pleiet i leirene. Forræderne i staber og nøkkelstillinger hadde ingen medlidenhet med oss ved fronten og heller ikke hadde den fiendtlige krigføring medlidenhet med de tyske ikke-krigførende (jakt med bomber og bordvåpen på kvinner og barn!) Er det ikke hykleri å fortie dette og å late som om hårdhet og grusomhet bare fantes på tysk side?

Det må dog være innlysende at for en tysker lå hans kameraters og folkefellers skjebne ham mere på hjertet enn konsentrasjonsleirfangenes, som hadde stått på fiendens side, helt bortsett fra de kriminelle.

Dertil har seirherrene og deres tilhengere etter at

~~~~~

Israel alltid får over alt i verden og ved den flom av penger vesterlandene øser ut over denne lille stat. De ser slik på det at jødedommen faktisk øver avgjørende politisk innflytelse både i USA, i England og i Frankrike og at hele afæren med Israel derfor bare er et maskert fremstøt av imperialistene. Sovjet bestyrker dem naturligvis i denne tro.

(Fortsettes)

krigshandlingene var slutt og det ikke mere var noen nødvendighet for det, barbarisk mishandlet, torturert, skjendet, vanæret og brent mine kamerater og mitt folk. De forvandlet hele Rest-Tyskland til en kjempemessig konsentrasjonsleir, idet de bevisst og planmessig i tre lange år lot et folk på 70 millioner sulte (Morgenthauptplanen!) og på det vis myrdet hundretusener av (tallet lar seg ikke lenger fastslå) uskuldige kvinner, babier og barn. I Kristi navn (Fremad, Kristi soldater!), i demokratiets navn og i rettferdighetens og menneskelighetens navn! Noe slikt kan ikke Rassinier bebreide Hitler, heller ikke når det gjelder konsentrasjonsleirfangene.

Vi ønsker visselig ikke at hatet skal vare evig. Det er nødvendig med forsoning. Men til slik forsoning hører det vel med litt forståelse fra «den annen side». Denne uopphørlige utmaling av tyske grusomheter kan ikke føre til noe godt.

Jeg forsvarer ikke systemet med konsentrasjonsleire, men de er hverken en tysk oppfinnelse (amerikanske borgerkrigskonsentrasjonsleire, britiske boerkonsentrasjonsleire, russiske tilintetgjørelsesleire) eller et tysk monopol, for det fantes i annen verdenskrig og deretter intet land berørt av krigen hvor ikke mennesker av rent politiske grunner ble «likvidert» (Sovjet) eller — mest uten skikkelig rettergang — ble sperret inne i konsentrasjonsleir (USA, Frankrike, Norge), fengsler (England) eller tukthus (Sveits, Nederland, Belgia). Vi har altså ingen spesiell grunn til på dette område å føle noen tysk «kollektivskam», slik som statspresidenten anbefalte oss i en artikkel.

De egentlige krigshissere og deres tilhengere vek ikke tilbake for med blodige hender å sette seg til doms over tyske soldater og det tyske folk i Nürnberg i 1945, mens hele Europa gjennlød av skrikene fra de skjendede, torturerte og forbrente uskyldige tyske kvinner, piker og barn, mens småbarn ble spikret opp på dørene, mens piker fikk brystene revet av — — —.

En slik forhånelse av retten kan ingen på jorden påføre Hitler, den tyske soldat eller det tyske folk.

Hvis Jesus fra Nazaret kom tilbake til jorden og så dette djevelske propagandateater, da ville han ikke mere si «Fader tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør» — for disse løgnere vet utmerket godt hva de gjør! Og han ville påny ta svøpen i hånden — — — !

Helmuth Golz.

Husk bladpengene!

Vet De —

- at Stalins finanssekspert presset 200 milliarder kroner ut av Øst-Europa, sikret seg Tsjekkoslovakias urangruber, opprettet de beryktede felles-aksjeselskaper som gratis skaffet russerne kontroll over store deler av næringslivet i Ungarn, Romania og Bulgaria, tvang igjennom de overenskomster som forpliktet «folkedemokratierne» til å selge sine varer til Sovjet, f. eks. kull til under 1/10-part av prisen på verdensmarkedet? — (TIME)
- at Sovjets GPU-sjef Ivan Serov etter Ungarn-opprøret i 1956 var på jakt over hele Ungarn for å spore opp 3000 Røde Armé-soldater og 60 tankmannskap som hadde gjort felles sak med de ungarske frihetskjemper og senere gått «under jorden»?
- at herrerne Stalin, Roosevelt og Churchill i Teheran (1943) ble enige om at alle *krigens grusomheter* var begått «av hitlerske hunner»?
- at de seirende unntok fra denne kategori, massemord på 800 000 Sudet-tyskere etter krigens slutt, utryddelse av anti-kommunistiske elementer i Polen, der ofrenes antall er anslått til en million sivile,
- at hundretusener av bulgarske tvangsarbeidere ble sendt til urangrubene,
- at DEMOKRATIENES blodige seier i første omgang er anslått å ha kostet over 25 — femogtyve — millioner menneskeliv?
- at man i Vest-Tyskland regner med 500 kommunistiske dekkorganisasjoner tilhørende Kremles hjernetrust?
- at 2—3000 sovjetrussiske delegasjoner årlig besøker forskjellige deler av verden og dermed har den beste anledning til å utbygge et spionasjenett uten sidestykke i verdens historie?
- at den britiske regjering i 1903 tilbød den Zionistiske Verdensorganisasjon territoriet Uganda i Britisk Øst-Afrika for opprettelse av en jødisk stat, men at det ble avslått?
- at den amerikanske general Mark Clark har karakterisert hele FN som en eneste spionasje- og infiltrasjonssentral for Sovjet-regjeringen, og at av de 2000 amerikanske funksjonærer i FN-staben er minst 85 % kommunister?
- at FN-palasset i New York av mange amerikanere karakteriseres som en kommunistisk base på amerikansk jord?
- at resultatet av «anti-fasismen» i den store «nynazistiske» scistenes myrderier i Ita-flokk. Vi kan bare si: Velkomlia etter fredsutbruddet ermen etter!

- anslått til 300.000,
- at notoriske mordere fra den tiden «uten diskriminering» sitter i det italienske parlament?
- at den amerikanske lege, Gordon B. Letch i en artikkel «A step toward Socialized Medicine» i magasinet «Natural Food and Farming» (10.1.56) hevder at Salk-vaksinen er et ledd i den internasjonale «hjernevasking»,
- at denne oppfatning deles av mange amerikanske leger, — at Salk-vaksinen er en *fjasko* når det gjelder dens forebyggelse av polio, da vaksinen er et «killed» (dødt) virus?
- at ifølge israelsk lov er det en straffbar handling om en israeler gifter seg med en ikke-jøde (mens de tyske Nürnberglover som forbød ekteskap mellom tyskere og jøder, førte til en verdensomfattende hets mot tysk «rasediskriminering»?
- at (iflg. Arbeiderbladet 27.10.59) tar Nobelprisvinneren og arvelighetsforskeren Hermann Müller til orde for en «selektiv menneskeavling» ved gjennom kunstig befruktning å besvangre utvalgte kvinner med sed fra utvalgte menn?
- at presidenten i staten New York Medisinske Selskap, dr. Samuel Freedman, advarer mot den økende bruk av alle slags piller, Pepp pills, Happy pills og lignende beroligende eller stimulerende medikamenter som fører til karakterforandring?
- at Aldous Huxley sier at hvis du kan få folk til å svelge nok piller kan du få dem til å svelge *alt*, at en diktatorisk makt kan sikre seg mot opprør ved bruk av bedøvende piller, — at slike midler sammen med den psykologiske hjernevask og paralyserende reklameteknikk alt sammen tjener *mental svekkelse*? Argus.

Velkommen etter —

Når Dagbladet går inn for noe, gjør det sine saker grundig. Den store hakekorshetsen mot allehånde «nynazister» går sin jevne og daglige gang. I den anledning er også stortingsmann Trygve Bull mobilisert. Bladet stiller ham, som endel andre, spørsmålet: Hva er Deres sterkeste inntrykk fra 1950-årene?

Stortingsmannen peker spesielt på «hatets ånd i Libertas og Farmand». Også Høyres avis Hamar Stiftstidende har kalt generalsekretær Trygve de Lange i Libertas for fascist, så en kan vel gå ut fra at nå er både Libertasfolk og Farmandister inn-

«Hakkeloven»

(Forts. fra side 5).

som gjør seg skyldig i «avvikelser».

VIII.

Ifølge videnskapen er også mennesket kun en del av den hele natur. Der er ingen annen forskjell på mennesket og skapningens øvrige dyr, enn at det første har evnen til å lage seg redskaper. Derhos er mennesket det eneste vesen som dreper av grusomhet, av lyst og blodtørst. Formentlig for at mennesket ikke skal bruke disse egenskaper til overmål, er det også utstyrt med en beskjeden sans for moral og ansvar, m.a.o. mulighet for selvtukt, som det da etter fattig leilighet forsøker å dyrke. Men enhver vet hvordan en strid mellom naturen og opptuktelsen løper av.

IX.

Det ligger i sakens natur, at såvel hakkeloven som dens bremse, sansen for moral og ansvar, er klasseløs, som det heter. Men de få mennesker, som lever sitt liv etter en etisk norm, elitemennesket er det kalt, i motsetning til massemennesket, er i sørgelig mindretall. Der står dog stor respekt av elitemennesket og massemennesket vil gjerne ligne det. Undertiden ikles derfor utrenskningen og hakingenn judisielle former og det henvises også til folkets alminnelige rettsfølelse. Det antas å frita for det ansvar, som massemennesket ikke har styrke til å bære selv. En brukbar «Visjinsky» viser seg alltid å være for hånden og villig til et aktorat.

Når der blir syndet alt for sterkt så knurres det, men det knurres ikke alltid høylydt nok fra eliten. Hvor meget som skal til er forskjellig i de forskjellige samfunn, alt etter hvor høyt — respektive lavtstående — de er kulturelt sett.

X.

I sin forsvarstale i HR sier Quisling: Det er ikke det esel i Norge som ikke nu sparker den falne løve. Hvorfor sparker eselet? Da et spark ikke har noen saklig verdi og eselet ikke er spurt, må det vel være en utløsning for en mindreverdsfølelse. Et esel kan også ha behov for å demonstrere nasjonal holdning og gjør da det på eslers vis. En annen egenskap ved eselet er at det «skryter», når det føler behov for å påkalle oppmerksomheten.

Olaf Holm.

Oslo Stigefabrikk

Inneh. ALF T. LUNDE,

Mosseveien 8, Oslo

Tlf. 68 88 17, priv. 67 07 79

Skyvestiger oljet m/ cadimerte beslag. Takstiger av jern, malertrapper og heisbare loftstrapper.

NAMI

kämpar sedan jan. 1942 mot inflation, penningvälde samt efter maj 1945 mot demokratins missgärningar, förföljelser och justitiemord.

Under falska skylltar av frihet, civilisation och kultur har man lyckats uppbygga ett slöseriets, egoismens, brott- och gangstervälde samt utarmningens slav- och fogdevälde utan like.

Försöken att stoppa oss har misslyckats. Efter sabotagen mot lokalen 7 o. 11 jan. är densamma nu reparerad. Välkommen på besök.

Vi rekommendera följande verk av Erhard Fliesberg:

DETTA MÅSTE FÖRTIGAS, Grunder

klarläggas ..... Sv. kr. 2:50

WOVON LEBT DER MENSCH? Översatt

av tysk riksbankdirektör. Penningens roll klarlagd ..... « « 4:—

KURS I LANDSEKONOMI, Viktigaste

handledning ..... « « 52:—

LANDS VÄL, 1960, Prenumeration .... « « 10:—

LANDS VÄL, Av föregående årgångar (alltid aktuella) finnas några nummer av 1, 2, 3 av 1942 Kr. 1:— pr. st. samt nr. 1 av 1959 Kr. —:75 kvar.

MATEMATISK ENKELHET, Grunder i

framtidens matematikk ..... « « 18:—

KÖPER — SÄLJER böcker från ockupationstiden och efter maj 1945 med klarläggande fakta om «retsopgörelserna». Likaledes av oss utgivna böcker och tidningar. Speciellt söka vi LANDS VÄL nr. 3 av 1942 samt GULDETS TROLLMAKT, utgiven 1939.

NAMI

Postfack 19 039 Stockholm 19, Postgiro 19 15 59

Kontor: Sveavägen 139. Tel.: 33 57 33

Sänd in likvid, så levereras portofritt. — Undvik kostnadsfördyrande postförskottet.

BAK KULISSENE:

(Forts. fra s. 4).

fire uker, for at jeg kan mobilisere i ro. Det er faktisk bedre om Italia angriper etter fire ukers forløp enn at jeg nå må forandre mine disposisjoner.

Dermed er planen falt. Den fremmede statsmann forlater Paris. «Deres politikere er ikke de tyske voksne», sier han ved avskjeden. «Forhåpentligvis er Deres armé det!»

27. august 1939. Flandin, den tidligere minister, kommer ut av Daladiers arbeidsrom. Han har erklært så kraftig som det har vært ham mulig overfor Daladier, at den krig en nå styrer mot er vanvidd og en forbrytelse. Daladier har hørt taust på ham, mens han mumlet noe for seg selv. Flandin har gått derfra fortvilet — da møter han Gamelin i forværelset. Han går hurtig hen til ham. «Hvorledes ser De på situasjonen, herr general?»

«Det finnes intet middel lenger som kan forhindre krigen», svarer general Gamelin uten å nøle et sekund.

«Men hvorledes vil De føre den?!» roper Flandin. «Etter den tysk-russiske avtale har ikke Tyskland noen østfront lenger! Og det har jo alltid vært generalstabens teori at Frankrike bare kan kjempe når Tyskland blir angrepet fra to sider!»

«Undskyld», sier Gamelin, «De glemmer Polen!»

«Har De, herr general, lest den beretning herr Buckhardt, folkeforbundets kommissær i Danzig har gitt om en samtale med Hitler? Ifølge den kan den tyske vestgrense holdes med bare 60 divisjoner og alt det andre kan kastes mot Polen. De polske soldater er ikke dårlige, men offiserene duger ikke og den øverstkommanderende er bortenfor alle land. Hans strategiske plan er direkte barnslig! Tyskerne regner med å ha gjort seg ferdig med Polen på tre uker!»

«Den polske armé er meget bedre enn man tror», svarer Gamelin. Han gir ikke inntrykk av overhodet å ha lest beretningen. «Den polske armé», fortsetter han, «vil holde stand i minst 6 måneder — og dermed har vi tid nok til å komme dem til hjelp!»

(I neste nummer: Englands svar).

Bergs Assuransebyrå

ALT I FORSIKRING

Arbiensgt. 1 — 44 49 94

Vestens forsvar i fare!

(Forts. fra s. 1).

dre steder for å få straffet — til og med dødsstraff har vært foreslått både i Vest-Berlin og i New York — de tåper som — inspirert av avisenes skrivelser om jødeforfølgelse setter igang med smørerier på synagoger etc.

Sovjet har to meget vesentlige hensikter med sine nyes-te aksjoner: De vil oppnå en øket motvilje mot de tidligere tyske nazister og derved mot tyskerne samt mot alle deres venner fra siste krig, som de regner med i dag stort sett er Vest-orienterte og anti-kommunistiske i sin innstilling.

Ved den voldsomme hetsen og forfølgelsen av nazistene, vil de prøve å oppnå at disse, og det er det *meest vesentlige* og *farlige* ved det hele, i sin fortvilelse og bitterhet mot den vestlige verden som slik åpenbart forfølger dem på en gemen og urettferdig måte — etter Moskvass egen tilskyndelse — vender vesten ryggen, og istedetfor å støtte vestens sak, går inn for en helt nøytralistisk linje. For hvem kan vente av de tidligere NS-folk i Vest-Europa at de i lengden skal gå inn for å støtte de mennesker som spytter på dem selv og deres tidligere kamerater, — ja, såvidt går det at den danske høyesterett etter anmodning fra flere danske biskoper (hvor er den kristne toleranse?), nekter et dansk ektepar å sette en høvelig gravskrift på graven til deres sønn som falt i kamp mot kommunistene på Østfronten under siste krigen.

Det fantes tross alt ti millioner innskrevne medlemmer i Hitlers organisasjoner, og millioner av disse gripes i dag av den dypeste fortvilelse på grunn av den gemene hetsen som skyller over deres hoder, ikke minst støttet av de Vest-tyske myndigheter selv, og den tvers igjennom råtne vest-tyske presse. Det er mange tegn som tyder på at deres tålmodighet overfor vesten snart er uttømt. Vel, la gå at det er Moskva som står bak hetsen i siste instans. Men det frir ikke vesten fra sitt ansvar. Hvis det nu ikke snart blir slutt på «Anne Frank Dagbøker» og all den ondsinnede filmhets og pressehets mot nazismen, mens man helt forbigår kommunismens stadig pågående og aktuelle grusomheter, og for ikke å snakke om vestmaktenes egne grusomheter under og etter siste krig, — da vil de tidligere nazister kunne komme til å gjøre vesten *et pek av verdenshistorisk betydning* — som vil ramme den vestlige verdens forsvarskraft på en *drepende måte*. Og de vil få stort følge av en ikke uvesentlig del av de sosialdemokratiske kretser:

Nemlig ved sin stemmegivning ved valgene å gå inn for

en *nøytral linje*, og trekke Vest-Tyskland ut av det vestlige forsvarssamarbeide og NATO. Uten Tysklands støtte er NATO lite verd, og da kan alle de tyskhøtende kretser i vårt land og andre steder sitte der som fanger i sitt eget garn, og jamre seg over at tyskerne har sviktet dem — som om det var annet å vente når man uavladelig gjennom en rekke av år, og faktisk i stadig stigende grad, har trampet og spyttet på alt som tysk er, og ikke minst på de Waffen-SS-tropper som tok de tyngste tak under siste krigen i kampen mot bolsjevikene. Waffen-SS-offiserene holdes jo til og med systematisk utenfor den nye vest-tyske Bundes-hær.

Stemningen blant de tidligere NS-folk her hjemme, er også på kokepunktet om dagen. Jeg kjenner en rekke NS-folk som inntil det siste har vært temmelig lunkne og ikke engang har våget å lese «Folk og Land». Etter den siste forøkte hets, har de snudd helt om. Nu forstår de at det er våre motstanderes åpenbare hensikt å ta knekken på oss alle sammen så godt som mulig. Det er helt tydelig at visse norske pressefolk og visse mennesker rundt om i enkelte av våre departementer og domstoler rett og slett angår på at de ikke fulgte nuværende høyesterettsdommer Skaus forslag om å ta livet av alle norske frontkjemper, ca. 10.000 — titusen — ialt rett etter krigen, da stemningen var best egnet til en slik blodig forbrydelse mot menneskeheten og menneskeligheten.

Våre myndigheter, våre avisredaktører og ledelsen av vår kringkasting i dag, vet utmerket godt at der ikke er noen fare for «nynazisme» i Norge i dag. Men man er fylt av hat, og vil for enhver pris ha syndebukker. Derfor disse sjofle angrep fra Dagbladet, til og med på de NS-folk som, som gode demokrater har gått inn i f. eks. Senterpartiet.

Hvis ikke dette hat og den hets mot de tidligere NS-folk, som er uten enhver reell bakgrunn, nu snart tar en slutt, da er der god grunn til å tro at NS-folkene rent instinktivt vender vesten ryggen, og inntar en passiv, nøytralistisk holdning, og overlater kampen mot kommunismen til de tåpene som under siste krigen frydet seg for enhver bolsjevistisk seier, og som sendte for milliarder på milliarder av dollar i våpen og matvarer til den røde hær. Vi er nu snart ikke lenger villige til å gå på akkord med vår selvaktelse, og støtte de krefter som nok gjerne vil ha vår støtte og vår innsatsvilje i kampen mot kommunismen, men som samtidig vil ha frihet til å spytte på oss og trampe på oss når de måtte

NYSVENSKA RÖRELSEN

Nysvenska Rørelsens Per Engdahl har vært en meget omtalt mann i det siste, blandt annet har etpar norske aviser sendt medarbeidere til Malmø for å intervju den selebre «nynazist». At disse to aviser er Dagbladet og dets nye sattelit Aftenposten, forstår vel alle uten videre. I Sverige har ellers Nysvenska Rørelsen, efter hva det meldes til Folk og Land gått til motoffensiv mot alle angrepene i pressen. Blandt annet har det vært fremført et stort intervju med dr. Engdahl i engelsk, fransk, hollandsk og sveitsisk fjernsyn. Foruten en omfattende aksjon med flyveblader har bevegelsen også gjennomført en rekke møter. Forbundssekretæren B. O. Ljungberg talte således for fullsatt sal på Akademiska Föreningen i Lund 8. februar. 10. februar talte Per Engdahl på Konserthuset i Stockholm ved det største nasjonale innendørs-møte som har vært holdt i den svenske hovedstad siden krigen. Samme dag talte også Ljungberg på Folkets Hus i Göteborg.

«NYNAZIST»JAKTEN I SVERIGE

Ellers har Göteborgs-Posten ofret mange spalter på en beretning om Rikspartiet fra «vår utsände medarbetare» i Malmø, alle nazisters Mekka, byen hvor det foregår litt av hvert av skumle ting. «Vet polisen», skriver bladet, «att dessa malmønazister, som har Nasjonal Samlings solkors og Himmlers SS-runor i parti-emblemet, samlas uniformerade til hemliga möten og hälsar varandra med «det ger-

finne det for godt, enten tilskyndet av egen ondskap eller uforstand, eller inspirert av Moskva, direkte eller indirekte, eller inspirert av de hatets og hevngjerrighetens apostler som holder til i London og New York, hvorfra de dirigerer og inspirerer storparten av verdens presse, film, radio og fjernsyn.

Er det ennu noen mulighet for den sunne fornuft til å vinne gehør her i vest? Når vil der stå frem en mann av betydning, som kan regne med å bli hørt, og tale folke- ne til fornuft slik at vesten kan samle alle positive krefter om å beskytte seg mot den *virkelige* og *aktuelle* fare som består, og få en slutt på forfølgelsen av de millioner av positive og gode samfunnsborgere, som tidligere har vært tyske nasjonalsosialister eller NS-folk i Norge eller andre land?

Observator.

manska ropet Hell?» Ja, slik kan en spørre! Men vi kan ikke si annet enn at vi er aldri så lite stolte når det videre berettes at «den svenske nazilederen Göran Assar Oredsson» står frem og bedyrer «att någon större man än Vidkun Quisling aldrig levat i Norden». Og likevel tror Dagbladet og Smålenenes Amtstidende at tidligere NS-folk i Norge må dirigeres fra Malmø!

McCARTHYS BAKGRUNN

Alle gode demokrater i Norges land avfeier efter anvisning av det utrettelige Dagbladet McCarthy som noe unevnelig i klasse med Hitler og bladets egen skytshelgen Gamleerik. Slik er det naturligvis ikke i USA utenom den krets av kommunistiske infiltratorer som sikkert og målbevisst kjører statene i ulykken. I en anmeldelse av Richard Rovers bok om Senator Joe McCarthy skriver således «Time»: «Hva Rovers ikke klart får frem i sin bok er den bakgrunn som gjorde McCarthy mulig — det store amerikanske publikum oppdaget plutselig den kommunistiske fare, og like plutselig ble massene klar over at intelligente og ansvarlige menn i årtier hadde behandlet kommunismen som en fremskrittssvinnlig bevegelse». La oss håpe at det store norske publikum snart oppdager den rolle Dagbladet spiller her i landet.

DET ER GODT MED GODE VENNER

«Vi blar tilbake i utklippsboken og finner:

Aftenposten, Jerusalem, 4. september 1939: (NTB) Jewish Agency for Palestine har idag sendt ut en erklæring hvori det blandt annet heter at det nazistiske Tyskland har erklært Storbritannien krig, — og denne krig er også vår. Vi gir den britiske hær og det britiske folk all den støtte vi kan.»

Ja, slik var det, dog med den undtagelse at det var England som erklærte Tyskland krig.

Annelise Parow

TANNINNSETNING

Trondheim

Gisle Johnsonsgt. 5 - V. Lademoen kirke - Voldsminde

TANNLEGE MAAMOEN

Hansteensgt. 2

Tlf. 44 43 33

Tannlege

MARTIN KJELDAAS

Hansteensgt. 2

Tlf. 44 75 54

INGEN GRANSKNING, TAKK!

Da det ble åpenbart for enhver at de tåpelige beskyldninger mot ministeren for de fordrevne tyskere, Oberländer ikke vilde stå for den granskning som komiteen av gamle motstandsfolk hadde erklært seg villig til å foreta, ble alle kanoner naturligvis fra kommandoplassen i øst rettet mot denne komite! Det gjaldt naturligvis å diskriminere den tilstrekkelig på forhånd slik at dens kjennelse kunde betviles etterpå. Resultatet av denne iherdige aksjon, hvori blandt andre de to norske kommunistaviser Friheten og Dagbladet deltok med liv og lyst, er nå at komiteen har oppløst seg selv. Først stakk den ene «motstandskjemperen» av, så den andre. Tilslutt var det bare nordmannen Hans Cappelen igjen og han kunde jo ikke godt klare biffen alene. Vi synes det er prisverdig av Cappelen at han ikke bøyet undav for uretten, men det er ikke alle som synes det. Han får en grusom salve på fallrepet i en leder i Friheten.

EN SPUTNIK ?

Tysklands forsvarsminister Franz-Josef Strauss som «er kalt en sputnik på det tyske politiske firmament» ble i mars ifjor presentert for de amerikanske lesere med et helsides foto på første side i ukemagasinet NEWSWEEK, og i selve artikkelen heter det at et av hans største aktiver er at han mere enn noen annen tysk leder symboliserer den nye ånd i den nasjonalisme som nå går over Tyskland (vest) mens Frankrike er lammet av Algerie-konflikten og en usikker økonomi og Vest-Tyskland nå kan betrakte seg selv som Europas makt nr. 1 innen NATO.

FOLK og LAND

Kierschowsgt. 5, Oslo

Telefon 37 76 96

Boks 3214

Abonnementspriser:

Kr. 25,- pr. år, kr. 12,50 pr. halvår. Sverige og Danmark: kr. 29,- pr. år, kr. 14,50 pr. halvår. Utlandet forøvrig: kr. 33,- pr. år, kr. 16,50 pr. halvår. I nøytralt omslag kr. 35,- pr. år, kr. 17,50 pr. halvår.

Løssalg 65 øre

Annonsepris:

32 øre pr. millimeter over en spalte.

Bruk postgironr. 16450.

Utgiver A/L Folk og Land

Sambandstrykkeriet

Oslo